

Redder i Norge

Da jeg var færdig som ambulanceassistent primo 2015, sad jeg med en fornemmelse af, at jeg manglede en faglig udfordring som redder, og derfor søgte jeg Erik Falcks studielegat med henblik på at arbejde nogle måneder i Norge. Jeg fik tildelt en del af legatet og blev efter en samtale tilbudt et sommervikariat på nogle måneder hos Sørlandet Sykehus i det sydlige Norge på ambulancestationerne i Mandal og Åseral.

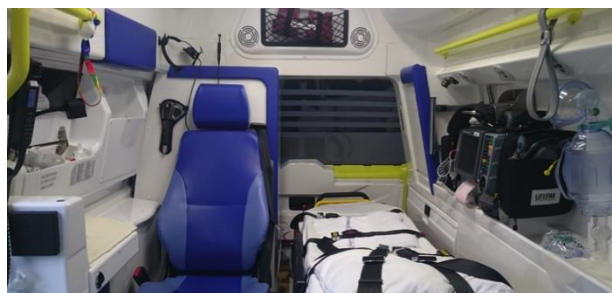

Jeg søgte om autorisation som ambulansarbejder, fik udrykningscertifikatet og så var jeg sådan set klar til første arbejdsdag. De første uger arbejdede jeg på stationen i Kristiansand – en stor station med mange ture i døgnet. På den måde blev jeg hurtigt kendt med de nye rutiner og tiden mellem turene blev brugt på at læse retningslinjer og øve med alt det udstyr, som jeg ikke kendte fra tidligere.

Efter et par uger var jeg klar til at køre som nivå 1/assistent på bilen. Der var meget nyt at vænne sig til. Først og fremmest var der udfordringen med sproget og alle dialekterne. Dernæst var der nye rutiner som f.eks. at triagere patienterne. Præhospitalt bruges triagesystemet bl.a. til at vurdere om patienterne skal transporteres til lægevagten eller om de skal til akutmodtagelsen på et af de større sygehuse i fylket/regionen.

Jeg havde 2 arbejdspladser, hvor mine timer var delt 50/50. I Mandal - som er Norges sydligste by - var vagtforholdene meget som jeg kendte dem hjemmefra. Her planlagde man sin kommende turnus nogle måneder frem i tid og kunne ønske dag, aften, nat eller døgnvagter. I Åseral, hvor jeg arbejdede resten af mine vagter, var forholdene helt anderledes. Ambulancestationen ligger i en meget lille by med et beskedent indbyggertal på under 1000 personer - men dækker samtidig et geografisk stort område, der inkluderer flere små men populære skisportssteder. Statistikken for 2015 viser, at der tilsammen er blevet transporteret 234 patienter, så der er ikke så mange ture, og de fleste af dem er om vinteren. Derfor "flytter" man ind på stationen – nogle for flere dage og op til en uge. Så bor man på stationen, og tager de ture der kommer i løbet af perioden. Sådan er der flere små stationer, der fungerer i Norge, for at man skal kunne opretholde en acceptabel responstid selv i tyndt befolkede områder. Det har været interessant at arbejde på den måde - langt væk fra andre præhospitale enheder og med 90km af små veje ind til akutmodtagelsen. Det siger sig selv, at helikoptertjenesten derfor også er yderst relevant. Den lange kystlinje og den omfattende skærgård gør også, at der i nogle områder (ikke her på Sørlandet) er indsat specielle ambulancebåde. Andre steder er det en frivillig organisation – Redningsselskabet – der sammen med helikoptertjenesten dækker kystberedskabet og bistår ambulancepersonale ved indsatser til søs.

Efter nogle måneder kom det på tale, at jeg skulle til at være nivå 2/behandler. I forbindelse med det, skulle jeg læse op på en masse fagstof og lokale retningslinjer, før jeg kunne gå til en eksamen. Når man bliver nivå 2/behandler, får man, i tillæg til sin autorisation som ambulancearbejder og sin godkendelse som nivå 1, delegering til at administrere de forskellige medikamenter og avanceret luftvejshåndtering.

Her på Sørlandet finder man danskere i alle dele af sundhedsvæsenet. Læger, sygeplejersker, ambulancepersonel m.m. Der er mange danskere heroppe, og en af grundene må være, at vi bliver taget så godt imod. Jeg har oplevet gæstfriheden overfor danskere i arbejde som helt unik.

For et par dage siden var jeg på en ambulancetur til en nyfødt med en alvorlig hjertefejl, hvor vi var to danske redder og en dansk læge fra lægevagten. Det blev ikke engang nævnt, at vi var danske. Jeg tænkte på, hvordan 2 norske reddere og en norsk læge ville blive taget imod, hvis de stillede op på sådan en ambulancetur i Danmark. Der bliver vist en fantastisk tillid fra befolkningen, og det er et ansvar, som vi er bevidste om, at vi må leve op til.

Mit vikariat har været utrolig lærerigt, og jeg har lært, at der er flere måder at gøre tingene på. Jeg har lært utrolig meget på kort tid, og jeg er virkelig vokset med det ansvar, som man ret hurtigt bliver tildelt her oppe.

Da mit vikariat var ved at løbe ud, blev jeg tilbudt at fortsætte i mit aktuelle stillingsforhold med kombinationen Mandal/Åseral. Jeg sad med valget mellem at fortsætte i mit arbejde som behandler i Norge eller vende hjem til den, på det tidspunkt, noget kaotiske situation i det danske præhospitale system, hvor der netop var kommet en ny og – for mig at se – noget kontroversiel ambulanceudbyder på markedet.

Det var derfor ikke svært at tage den beslutning. Jeg valgte at blive. Efter yderligere nogle få måneder blev jeg tilbudt at gøre halvdelen af mit stillingsforhold fast. Det takkede jeg ja til. Jeg har siden da fået lov til at tage AMLS(Advanced Medical Life Support) kursus, som har været et rigtig godt supplement til den uddannelse jeg har fra Danmark.

Hvis der skulle være uddybende spørgsmål kan jeg kontaktes på mail: moltsen@gmail.com
Billeder i artiklen er taget af mig selv.